

Dit (uitgebreide) artikel verscheen eerder in Visionair 33, oktober 2014. Algemeen wordt aangenomen dat de karper in de middeleeuwen via uitzetting door monniken in ons land terecht is gekomen. Toch bestaan er ook aanwijzingen dat deze veelbesproken vissoort vanuit de Kaspische Zee op eigen kracht ons land heeft bereikt.

Gedurende de Pleistocene ijstijden, die zo'n 2,5 miljoen jaar geleden begonnen, konden zoetwatervissen zich handhaven in 'glaciale refugia', gebieden waar het ijs niet kwam en de temperatuur voldoende hoog bleef. Een belangrijk refugium werd gevormd door het bekken van de Kaspische Zee, met inbegrip van de daarin uitmondende rivieren en hun vloedvlaktes.

Dit gebied kan worden beschouwd als het oorsprongsgebied van de huidige karper *Cyprinus carpio*. Tussen 16.000 en 13.500 v. Chr. manifesteerden zich smeltwater-pulsen naar het bekken van de Kaspische Zee. Met de stijging van het waterniveau liep de zee over richting het westen, met de Ponto-Kaspische laagvlakte als 'overlaat'. Er ontstond hiermee voor de karper verbinding met de lager gelegen regio van de Zwarte Zee.

[Lees verder op de site van SportvisserijNederland](#)